

ragraf frem som Skjold imod en Afgift til Regulering af Fragterne. Forholdet er jo nemlig lige det omvendte. Rederierne beskatter under Beskyttelse af Forholdene og aldeles uden Ret det hele Borgersamfund; det er denne private Beskatning, som der her er Tale om at bringe til Ophør, for saa vidt det overhovedet er muligt ved offentlig Foranstaltning at gøre det. For hver Ton, som ad Søvejen bringes her til Danmark af de grundlæggende Nødvendighedsartikler, opkræves der for det første en berettiget Fragt, som desværre bidrager til Prisernes Forhøjelse — det kan Rederierne ikke gøre for —, men desuden opkræves der en privat Skat, der aldeles ikke svarer til nogen Samfundstjeneste, Rederierne udfører for os. Naar en privat Beskatning, som er ganske uberettiget, føres ind under Ejendomsrettens Begreb, saa er det en Voldførelse af Ejendomsrettens Begreb, saa er det en Rest af de Opfattelser, hvor alles Haand er imod alles, og ikke Resultatet af nogen fremskreden social Opfattelse.

Jeg har saa kun tilbage nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss). Det ærede Medlem er den sidst tilkomne af dem, der paa ansvarlig Maade vil faa at gøre med den ekstraordinære økonomiske Lovgivning. Han erstatter i denne Sal et Medlem, hans afdøde Forgænger, der fuldt ud havde Forstaaelsen af, hvad dette medførte af Forpligtelser i Lovgivningen. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds har øjensynligt endnu ikke gjort Springet, det afgørende Spring, fra den ansvarfri Benyttelse af almindelige Talemaader til den ansvarsfulde Handlen. Men det er der ingen her i Salen, der tager ham ilde op. Det er muligt, at man maa have været med lige fra Dagene i August Maaned 1914, at man maa have været med i Rigsdagens Besøgelsestid i de Dage, at man maa have været mærket af Forholdenes Tvang, saaledes som vi alle sammen blev det i de Dage, for rigtig at kunne fatte, hvorledes disse ForholdsTvang er stærkere end daarlig Journalistikks Hidsen. Det ærede Medlem kommer nu for første Gang med i den ansvarlige Deltagelse i denne Lovgivning. Det var ikke ufarligt for det ærede Medlem at beskyjde Politikerne for Dilettanteri, naar det sker i Forbindelse med den Tale, han holdt, en Tale, der viste, i hvor høj Grad han mangler Gehør for, hvad der har Genlyd i dette Ting. Det er ikke sagt, at hans Meningsfæller

har meddelt ham det, men lad det saa blive meddelt ham nu af en, der politisk staar som hans Modstander, og som ønsker at komme i Forhandling med ham: at ansvarlige Politikere har bedre at tage Vare end at beskæftige sig med andre politiske Partiers Forhold til Frihed og Grundlov og 40ernes Politikeres Stilling i deres Grave. De har andet og nyttigere at beskæftige sig med, og ifald det ærede Medlem havde været mere fintmærkende med Hensyn til dette Tings Opfattelser, end han hidtil har vist sig, vilde han ogsaa have kunnet mærke Forskellen paa den Maade, han blev hørt paa, da han talte om det, som han forstaaer sig paa, nemlig hvorledes denne Prisreguleringsafgift skal og bør anvendes i Praksis, og den Gang han oplæste en lyrisk Tirade om det radikale Parti. Men hvis det ærede Medlem endelig har en Trang til at moralisere — der er jo Mennesker, der ikke kan lade være at moralisere —, saa ligger der et Felt, der er nærmere for ham end at moralisere for andre Partier, hvis Motiver han ikke kender, ikke kan kende og ikke gør sig den Ulejlighed at forstaa. Der ligger det Felt for ham at moralisere lidt for det Samfundslag, som baade han og jeg er udgaaet af, og som i dette Øjeblik viser Tendens til den Raahed i Tankegangen, der medfører, at man sætter Ejendomsretten frem for sig som et Skjold; medens de, som har svært ved at faa det til at slaa til, maa bidrage til de offentlige Udgifter gennem Indtægt- og Formueskatten, og enhver Mand og Kvinde fra Barnet i Vuggen og til Enken med Understøttelse og den arbejdsløse gennem indirekte Skatter pumpes til Statskassen. Der kunde være Anledning til at gøre dette Samfundslag opmærksom paa det grelle i, at Spørgsmaalet om at udvandre opstaaer for Kapitalen, naar der kræves Bidrag til Prisreguleringen, saa meget mere grelt som den Generation af Politikere, som det ærede Medlem henviste til, og hvis Stilling i deres Grav — paa hvilken Side de ligger — han syntes at kende, har lyksaliggjort os med en Straffelov, hvis Tankegang vi i Øjeblikket bakser og kæmper med, fordi den gaar ud fra, at den fattige Mand, der stjæler af Sult, i Gentagelsestilfælde skal i Tugthuset. Det er uhyggeligt — og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds er sikkert enig med os alle i, at det er uhyggeligt — at se Ejendomsrettens Voldførelse blive sat i System paa den Maade, som det i nogen Tid er sket fra de Advokaters Side, der